

# Księga Izajasza

## Rozdział 14

1. Albowiem zlituje się Pan nad Jakóben, a obierze zasię Izraela, i da im odpocznąć w ziemi ich; a przyłączy się do nich cudzoziemiec, i przystaną do domu Jakóbowego. 2. Bo wezmą z sobą narody, i przywiodą je do miejsca swego; i weźmie je sobie dom Izraelski w ziemi Pańskiej w dziedzictwo za usługi i za służebnice; i imać będą tych, którzy ich imali, a panować będą nad tymi, którzy ich ciemiężyli. 3. A dnia onego, któregoć Pan da odpocznienie od pracy twojej i od strachu twego, i od niewoli ciężkiej, w którąś był podbity, 4. Weźmiesz tę przypowieść przeciw królowi Babilońskiemu, i rzeczesz: O jako ustał poborca, ustał podatek złota! 5. Pan złamał kij niezbożnych, i różgę panujących; 6. Tego, który ludzi bijał w zapalczywości biciem ustawicznym, panował w gniewie nad narodami bez litości dręczonemi; 7. Teraz odpoczywa i jest w pokoju wszystka ziemia, wszyscy głośno śpiewają; 8. I jodły się weselą nad tobą, i cedry Libańskie, mówiąc: Od tego czasu, jakoś ty poległ, nie powstał, ktoby nas podcinał. 9. I piekło ze spodku wzruszyło się dla ciebie, aby tobie przychodzącemu zaszło; wzbudziło dla ciebie umarłych, wszystkich książąt ziemi; rozkazało powstać z stolic swoich i wszystkim królom narodów. 10. Ci wszyscy odpowiadając mówią do ciebie: I tyś zemdlony jako i my, a stałeś się nam podobnym. 11. Strącona jest do piekła, pycha twoja i dźwięk muzyki twojej; podesłanoć mole, a robaki cię przykrywają. 12. Jakoż to, żeś spadł z nieba, o jutrzeńko! która wschodzisz rano? powalonyś aż na ziemię, któryś wciął narody! 13. Wszakieś ty mawiał w sercu swem: Wstąpię na niebo, nad gwiazdy Boże wywyższę stolicę moję, a usiądę na górze zgromadzenia, na stronach północnych: 14. Wstąpię na wysokość obłoków, będę równy Najwyższemu. 15. Wszakże strącon jesteś aż do piekła, w głębokość dołu. 16. Którzy cię ujrzą, za tobą się oglądać, i przypatrywać ci się będą mówiąc: Onże to mąż, który trwożył ziemię? który trząsał królestwami? 17. Który obrócił okrąg świata w pustynię, a miasta jego poburzył, a więzniom swoim nie otwierał ciemnicy? 18. Wszyscy królowie narodów, cokolwiek ich było, pochowani są w sławie, każdy w domu swoim. 19. Aleś ty odrzucony od grobu swego, jako latorośl obrzydła, jako szata zabitych, których poprzebijano mieczem, którzy zstępują do grobu kamienistego, jako ścierw podeptany. 20. Nie będziesz miał uczestnictwa z nimi w pogrzebie; boś ziemię twoję pokaził, i lud swój pomordował; albowiem nasienie złośników nie będzie wspominane na wieki. 21. Gotujcie synów jego na zamordowanie dla nieprawości ojców ich, aby nie powstał, i nie odziedziczyli ziemi, nie napełnili miastami okręgu ziemskiego. 22. Bo powstanę przeciwko nim, mówi Pan zastępów, a wykorzenię imię Babilonu, i ostatki jego, tak syna jako i wnuka, mówi Pan; 23. I uczynię je osiadłością baków, i kałużami wód, i wymiotę go miotłą spustoszenia, mówi Pan zastępów. 24. Przysiągł Pan zastępów, mówiąc: Zaiste, jakom umyślił, tak będzie, a jakom uradził, tak się stanie; 25. Iż potrę Assyryjczyka w ziemi mojej, a na górach moich podepczę go; a odejdzie od nich jarzmo jego, i brzemię jego z ramienia jego zdjęte będzie. 26. Tać jest rada uradzona przeciw onej wszystkiej ziemi; a tać jest

ręka wyciągniona przeciwko tym wszystkim narodom. **27.** A ponieważ Pan zastępów postanowił, któż to wzruszy? a rękę jego wyciągnioną któż odwróci? **28.** Roku, którego umarł król Achaz, stało się to proroctwo; **29.** Nie raduj się, ty wszystka ziemio Filistyńska! iż złamana jest różga tego, który cię bił; bo z korzenia wężowego wynijdzie bazyliszek, a płód jego będzie smok ognisty latający. **30.** I będą się paść pierworodni nędznych, a ubodzy bezpiecznie odpoczną; ale korzeń twój głodem wygubię a ostatki twoje wybiję. **31.** Kwilże bramo! krzycz miasto! już się roz płynęła wszystka ty ziemio Filistyńska; bo od północy ogień przyjdzie, a nie będzie, coby stronił od pocztów jego. **32.** A cóż odpowiedzą posłom narodu? To, że Pan ugruntował Syon, a do niego się uciekać będą ubodzy ludu jego.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.